

[Kalnæs]

handlet om i lang tid, og som var et lille skridt i retning af at give en lidt mere ligelig fordeling af tilskuddene til lejeboliger og til ejerboliger.

Hr. Bollmann talte om ønsketænkning. Det er nok muligt, at det bliver til ønsketænkning, eftersom der kun er nogle, der har haft sympati for forslaget, men ikke nogen, der ville støtte det direkte. Men vi synes nu, det er væsentligt, at vi har fremsat det og gjort opmærksom på, at der var dette store behov.

Vi kan ikke acceptere, at hr. Bollmann siger, at der lægges hindringer i vejen for folk, der køber egen bolig. Tværtimod gives der væsentlig større støtte dertil, end der gives til folk, der bor til leje.

Det er rigtigt, som hr. Arne Bjerregaard siger, at det koster en del at få bygget så mange flere lejeboliger, men som hr. Wilhjelm sagde, er det alligevel ikke så meget, når man tager hensyn til alle de ting, der bliver sparet, hvis man sætter et sådant byggeri i gang, altså i form af arbejdsløshedsunderstøttelse og moms, som kommer tilbage. De direkte udgifter er utvivlsomt langt mindre ved bygning af lejeboliger end ved bygning af ejerboliger.

Hr. Flygaard fra retsforbundet sagde, at man ville afvise en fast kvota, man skulle i stedet for rette sig efter efterspørgslen. Ja men der er altså en efterspørgsel i øjeblikket efter lejeboliger på 30.000. Hvordan skal vi få rettet os efter den? Hvordan vil hr. Flygaard tage fat på det, hvis ikke vi fastsætter en kvota, så vi kan komme i gang med det? I øjeblikket er der altså loft over, hvor mange lejeboliger man kan bygge.

Jeg glædede mig over, at hr. Flygaard også gerne ville have en ligestilling mellem ejere og lejere, men jeg ville ønske, at det havde givet sig lidt mere konkret udtryk i de forhandlinger, der har været om renteomlægningen i forbindelse med rentefradragsretten ved beskatning.

Ingen ordførere har nævnt en ting, som også står i forslaget – det vil jeg lige nævne til sidst, for jeg synes, det er meget væsentligt – nemlig at vi foreslår, at antallet af boliger, der bygges, sættes op fra 7.000 til 16.000 om året, heraf 3.000 ungdomsboliger. Jeg synes nok, det er væsentligt, for det er et meget vigtigt punkt for specielt de uddannelsessøgende. DSF og DUS gjorde i august 1979 op,

hvor mange ansøgere der blev afvist fra kollegier – det var kun fra halvdelen af de kollegier, vi har – og det drejede sig om 3.500. Det er altså et meget stort antal unge mennesker, der, når de skal have en eller anden uddannelse og derfor er nødt til at flytte rundt, virkelig har behov for at få en bolig. Derfor har vi taget med i vores forslag, at nogle af boligerne skal være ungdomsboliger.

I betænkning nr. 782, »Boliger for unge«, fra oktober 1979, står der på side 33, at et byggeri på 1.500 boliger årligt ikke alene kan dække ungdommens behov i en overskuelig fremtid. Vi ser altså, at der er virkelig store problemer, for der bygges langt mindre i dag end de 1.500 ungdomsboliger pr. år, og for at klare bare de allerværste problemer for uddannelsessøgende skulle vi op på 3.000 ungdomsboliger om året.

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Wilhjelm forstod ikke min form for logik – nu behøver det jo ikke udelukkende at være min skyld. Logikken består ganske enkelt deri, at når, skal vi kalde det det rent objektive boligbehov falder fra et niveau på omkring 35.000 enheder årligt i 1970'erne til i hvert fald allerhøjest 25.000 enheder årligt i 1980'erne, så vil VS-SF-forslaget indebære, at ejerboligbyggeriet skal reduceres til omkring 1/3 af det nuværende niveau. Medmindre man totalt vil frakende markedsmekanismen betydning i boligefterspørgslen, så må vel selv hr. Wilhjelm erkende, at det er fuldstændig urealistisk, og så bliver det tværtimod hr. Wilhjelm's form for logik, der svigter, for hvorfor skulle man dog bygge i en sådan mængde, at vi her får et overskydende byggeri i en størrelsesorden, som vi måske aldrig har kendt tidligere?

Keld Andersen (KF):

Jeg forstår, at jeg med mit indlæg har skuffet hr. Kalnæs' forventninger, og det er jeg naturligvis ked af, men det skyldes formentlig, at hr. Kalnæs har sat sig lige så lidt ind i og undersøgt det konservative folkepartis boligpolitik, som han har undersøgt konsekvenserne af det forslag, han er medforlagsstiller til.

Hr. Wilhjelm har jo sagt, siger hr. Kalnæs, at det er dyrere at bygge ejerboliger, og at tilskuddene er større til ejerboligerne, end de